

SETMANARI CASTELLARENC

ANY VI :: NÚM. 267
Castellar del Vallès - 8 abril 1938

Redacció, Administració i Impremta:
Puig de la Creu, 3

Número solt: 50 cèntims
Subscripció: 1'50 ptes. al mes

Causas fortuites

Per causes contraries a la nostra voluntat i a la nostra norma, avui, solament publicuem dues pàgines. Veient-nos precisats a suprimir per manca de lloc bona part de l'original, el que inserirem en números successius.

Esperem dels nostres llegidors sabran fer-se càrrec d'aquesta acentualitat, tota vegada que els motius originadors d'aquesta parcial i momentània minva, no són altres que la manca del fluid elèctric que compensarem per altres mitjans.

Catalunya sabrà demostrar del que és capaç

A tot el poble

El Front Popular Antifeixista, del qual formen part totes les organitzacions polítiques i sindicals del nostre poble, va prendre l'acord d'adraçar-se a tots els ciutadans per a manifestar-los-hi la seva decisió ferma de seguir endavant, al costat del Govern de la República, en el triomf i en l'adversitat.

Dir al poble que sabrem complir i fer complir i demanar tot el suport necessari exigint-lo, si cal per tal de què la victòria es decanti del costat de la raó i de la justícia.

Els fets històrics i decisius que vivim no volen vascil·lacions i menys, traïció. Qui destorbi dubtant i no és capaç d'altra cosa que de sembrar el pessimis-

me; qui faci abra derrotista ajudant criminalment la facció; qui es manifesti descaradament partidari dels violadors i assassins de les nostres llibertats i de les nostres vides, que s'atengui a les conseqüències.

Junts ens hem compromissat i junts actuarem sense vacil·lacions. Volem i, per tant, podem.

Esperem el suport de tots i en nom dels drets tots, de lluitarem per aconseguir eliminar els enemics de dins i de fora.

Tots en vanguardia per la victòria.

U. G. T. — C. N. T.
P. S. U. C. — S. A. —
C. R. A. — J. L. L. —
C. R. D.

Amants de la llibertat! El front us crida. Allisteu-vos

Moments lliures dintre el compliment d'un deure

La platja d'or: Sitges

No són aquestes les hores més propícies per a descriure uns paisatges més o menys importants i atractius, ja sigui perquè la premura del temps no arriba a apeguer satisfer unes curiositats, ja perquè els moments greus que amb una as-

siduitat gran ens assetgen no permeten esbrinar unes petiteses, comparades amb l'immensitat que a tots els fills del poble ens afecta. I poso aquestes ratlles com a preàmbul a les meves intencions perquè també el lector es doni compte que faig honor a l'encapçalament d'aquest article.

Aprofitant moments lliures i acompanyat d'un minyó quina amistat ens ha compenetrat entre l'afició a l'escriptura i

a les arts, sense descuidar els nostres deures militars, ens em emprès una caminada facilitadora de contemplacions poètiques, de notes ritmades per la naturalesa: de Garraf a Sitges.

La benhaurança del temps d'aquesta tarda diumengera de març, fa més viu encara aquest color blau del mar que s'estén fins a l'horitzó, on tanca un blau enrogit pel sol, manyac i afectuós. Les ones s'estellen a les roques prop mateix de la via desprenent uns raigs d'aigua tals sortidors embranzits que al caure suament semblen llàgrimes compassives.

La carretera voltada de garrofers s'endinza per tots els recons d'aquestes sol·lades costes de Garraf, travessant Vallcarca, famosa pels seus ciments i on també la metralla feixista ha fet sentir la seva veu destructora.

Passats uns quilòmetres apareix la primera silueta del poble, objectiu, en aquest cas, de la meua ploma, i que va fent-se gran tan bon punt tenim més curta la distància. La nostra direcció ens condueix a un carrer empedrat on trobem un guarda enriberat que, a part d'un adornament despreciable, una «porra», afectuosament ens brinda unes explicacions del lloc on ja ens trobem. El Cau Ferrat, Maricel i Museu d'En Santiago Rossinyol, tot recollit prop d'una plaça de reduïdes dimensions on es llegeix la següent inscripció: «Recó de la calma».

Els edificis esculturats ens parlen l'importància artística que guarden aquelles parets museològiques. Ara, però, en aquests moments no és possible visitar l'interior i, continuant la nostra proposada missió, seguim pel Passeig Marítim, espaiós, entre una filera de palmars ombrívols enfront d'unes cases, tals façanes escultòriques segueixen fins a l'Hotel Subur.

Ara, però, si alguna ciutat ha lograt aquell qualificatiu de ciutat jardí, bé requereix Sitges el nom de «Ciutat-jardí del Mediterrani».

Aquest passeig espaiós i extens que continua entre una sèrie de torres de variada construcció arquitectònica, enmig d'un jardí de flors diverses i d'arbres distintes, fins els pinssimètricament plantats i inclinats per l'aire fresc de les seves ones envers al poble que s'estén entre les cases blanques d'aquesta costa catalana, requereix també un qualificatiu perfumat i adequat com deu correspondre a uns contorns on reposen unes dotzenes de barques que guarden una platja internacionalment concorreguda, on les ones acaroadores han besat aquelles cares rogenques i seductores tan admirades en els concursos de «Miss Platja» de l'any tal o qual, i guardant com a record el Parc d'atraccions, influït pel «Casino, Platja d'Or», la construcció temptadora del

qual indueix a viure unes hores d'esbarjo entre els seus salons elegantment instal·lats.

i. Entre tot això, que no és pas del tot afalagador pels moments dramàtics en què vivim, no priva tampoc d'apreciar un contrast sentimental, fruit recollit d'aquesta ferotge guerra, i amb quin sistema l'invasor internacional els anihila.

Entre els edificis de construcció valerosa n'hi ha un en la façana del qual s'hi llegeix la següent inscripció: «Escuela de niños refugiados». I aquí, un cert dramatisme ens fa pensar en aquells infants plorosos els quals, la majoria, aquella mateixa sang que els donà vida, ha sigut ja vessada en els camps de lluita defensant les nostres pròpies vides i ens recorda un deure ineludible que per cert tan bé complim, recollint-los a les nostres llars, repartint les nostres alegries amargues i les nostres congoixes dramàtiques i bategant els nostres cors el uníson entre un ritme acompassat per unes il·lusions de victòria.

Eumig d'unes converses, la majoria castellanes, que escampa el vent flairos perfumat d'escències mil, segueixo uns apunts guorriers, quin aire de tragèdia ens recorda el valor de què estem posseïts.

Uns ferits que si enciclos passen una convalescència a l'Hotel Terramar Palace, ara convertit en hospital; lloc molt adequat per a recobrar unes energies necessàries per a la defensa de les nostres altes aspiracions, basades dintre una comprensió de llibertat i justícia.

I seguim la nostra tasca. Les primeres visions d'un temps normal s'enfronten cara a cara amb la realitat guerrera en el decurs de la lluita i de retorn, mentre acabo els apunts, la ploma escriu sense parar-se impulsada per uns sospirs alentadors... és la guerra.

QUIRZE MORERA

ABRIL

Oh formós abril de joventut ple! Com t'envejo la teva formosor! Avui m'extasiava tot contemplant les bel·leses, de les quals n'ets posseïdor! Et sents cofoi quan pots esguardar que la natura et fa ofrena de totes les seves beutats! Oh, com et deus sentir altívol quan la natura t'ha perfumat els aires amb el perfum dels arbres en flor! Quan t'ha catifat el lloc que tu petges amb verdós herbatge! Quan t'ha donat el caliu del seu sol primaveral! Quan t'ha fet present de sons plens de melodies d'ocells refilaires dels més bells cants! I quan la teva faç la sents amanyagada per aquells aires subtils, fresquívols, matinals... que et desperten com per encant! I aquelles nits de nívols d'aspecte fantasmagòric, quals raigs de la lluna els dona un caire bellíssim ple de confusions!...

Descansen joventut dels nostres jorns en les nits abrilenques. Bé us vindrà el jorn de treball. Oïu les melodies primaverals. Descansen en pau, ja us vindran els jorns de fatiga.

Canteu cançons, Canteu amors, i, feu-los grans, Somnieu jorns esplendents. Respireu els aires purs, com ho són els primaverals. Flaireu els trovadors perfums. Embriagueu-vos en la natura.

Això, avui serà realitat.

EDGARD DE PLANELL

NOTICIARI

ACLARACIO

En la nostra darrera edició deiem que s'havia celebrat un judici verbal per venda de subsistències «a preus abusius», contra el veí Jaume Mundet Sallés, havent de dir «per intervenir en la venda de subsistències».

Ço que consignem per a satisfacció de l'interessat.

LA PISTA D'ATERATGE

Continuen amb tota activitat els treballs per l'acabament de la pista d'ateratge de la qual ja donàvem compte en la nostra última edició, esperant-se que per tot el que resta de setmana, quedarà definitivament enllestida.

ARRIBADA DE TREBALLADORS

Procedents de Reus han arribat a la nostra població 200 treballadors junt amb les respectives famílies.

Actualment s'estan fent els treballs necessaris per tal de pogu-r-los-hi trobar estada, si bé en aquests moments és un cas ben difícil, així com també es planteja un greu problema per la part de l'alimentació si les Autoritats encarregades d'aquests treballadors no activen llur resolució.

LES CEDULES PERSONALS

Aquesta setmana han estat lliurades les cèdules personals corresponents a l'any 1937, advertint a tots aquells que encara no les hagin retirat que poden dirigir-se a la Recaptació de la Generalitat a Sabadell (Monserat, 4) durant tot el present mes en les hores d'oficina (de 9 a 12 del matí). Transcorregut aquest termini, els contribuents, incorreran amb el recàrrec del 100 per 100.

Ço que publiquem per a coneixement de tots aquells afectats.

ALLISTAMENT DE VOLUNTARIS

Segons l'Ordre Circular del Conseller de Governació i Assistència Social del 31 de març propassat, i en compliment de la mateixa, el Consell Municipal ha procedit ja a l'obertura d'un allistament per l'Exèrcit de Terra.

Tots aquells ciutadans que vulguin allistar-se voluntaris per l'Exèrcit de Terra, poden dirigir-se a la Secretaria del Consell Municipal, durant les hores d'Oficina, on se'ls redactarà la corresponent sol·licitud i al mateix temps se'ls facilitaran tota mena de detalls.

NOVES INFERMERES

Les alumnes que seguiren el curs teòric per infermeres organitzat pel Consell Municipal i sota la direcció de la professora senyoreta Teresa Roca, que tenia lloc al Casal d'Assistència, de quins cursos ja havíem parlat en edicions anteriors, resulta que totes les que s'han presentat als exàmens per a infermares celebrats recentment a la Capital, han estat aprovades.

El que ens plau consignar bo i felicitant a les interessades.

APROVACIO D'UN CURS

La senyoreta Assumpció Arderius Ros, la qual es troba cursant estudis superiors a l'Institut Obrer de Segons Ensenyament de Sabadell, en els exàmens que recentment s'han celebrat ha estat aprovada en totes les assignatures del present curs. També en l'esmentat curs hi estudiava el jove Joan Vila Murlan, el qual per la circumstància d'haver-se tingut d'incorporar a l'Exèrcit Popular, no li ha estat possible poguer-se examinar, del qual també n'esperàvem bones notes.

La nostra més sincera felicitació a la senyoreta Arderius.

LA LLUM

Des del dimarts d'aquesta setmana que ens trobem sense fluid elèctric, alguns dies i solament durant unes hores n'hem tingut, ignorant les conseqüències d'aquestes interrupcions.

DEFUNCIONS

Dia 5.—Menna Mañosa Oliveras, de 33 anys, casat. Casa núm. 27 del carrer Sant Llorenç.

Dia 6.—Emília Germà Llobet, de 82 anys, vídua. Casa núm. 82 del carrer Major.

Dia 7.—Jaume Quintana Peirós, de 52 anys, casat. Casa núm. 53 del Passeig.

El nostre més sentit condol a tots els seus familiars.

NAIXENTS

Dia 29 de març.—Durruti Ventura Sallés, fill de Miquel i de Rosa.

Dia 2.—Matilde Umbert Roqueta, filla de Joan i de Matilde.

Dia 5.—Emília Vives Mabras, filla de Genís i de Ramona.

La nostra enhorabona als pares i respectives famílies.

LES LLETRES

Aquell estel sublim!...

He vist la darrera estrella
que es fonia bon matí.
Era blanca: era tan bella
que no us la sé definir.

Esguardant aquella altura
on hi regna el cel tan clar;
Déu que té el cor de tendresa
i el meu prec sembla escoltar,

li he demanat amb fe pia
que el deixés sospès al cel,
per mirar-me'l tot el dia...
Què tindria aquell estel?

Mes, ai! L'extesi depressa
s'ha fos com un raig de sol...
Perquè un miracle, si un resa
sols per l'afany i anhel que es vol?

Però, oh, si, meravella,
quan ha sigut cap al tard,
ha brillat de nou l'estrella
per donar-me el Déu et guard!

EMILI GRAELLS CASTELLS